

Žiema du kartus varyta iš Pilaitės kiemo!

Per Užgavėnes pirmieji žiemą iš kiemo pradėjo varyti Pilaitės vidurinės mokyklos 9-10 klasių mokiniai. Tą jie darė iki pietų. Nepavyko žiemą galutinai išvaryti iš Pilaitės kiemo. Žiema suvaidino, kad įveikta. Vakarop apie save pranešė smarkia pūga. Tada ją galutinai iš Pilaitės kiemo bendromis pastangomis susimokė išvaryti Pilaitės seniūnija, Pilaitės kultūros centras „Beepart“, Susivienijimas žali.lt ir UAB „Eika“.

Nuo Pilaitėje įsikūrusio modernaus kultūros centro „Beepart“ pastato pasirodė rankose įkyrėjusios žiemos atributu More nešinas Lašininis. Apie jį tupinėjo keletas pataikūnų, norintys visus metus sočiai maitintis:

Pilaitės gatvės buvo beveik tuščios. Vieni, išsigandę įsisiautėjusios žiemos, tūnojo gerai šiltuose namuose, kiti būriavosi prie laužo. Šį kartą Užgavėnių intencija sukurtas laužas šiek tiek pasistūmėjo arčiau Pilaitės prospekto. Prie jo su žiema pasigalynėti susirinko nemažas būrys pilaitiškių. Tai tie, kuriems gyvenimą pro langą stebėti ne taip įdomu :

Pilaitės seniūnas Albinas Šniras gausiai susirinkusiems priminė, kas per reiškinys yra Užgavėnės ir pasakė, iš ko sukrautas laužas. Ogi iš neseniai mus per Kalėdas džiuginusių kalėdinių eglučių. Pabrėžė, kad toks gražus ir svarbus mūsų plačiai švenčiamos šventės atributas, kaip eglutės, neturi mėtytis pakampiais, o turi būti garbingai sudegintos Užgavėnių lauže. Taip parodoma pagarba eglutėms ir kartu, prieš joms pavirstant pelenais, pasišildoma jų teikiama šiluma ir pasidžiaugiama ugnies sukuriamu jaukumu:

Po šio įvado į Užgavėnių šventę, prasidėjo pati žaismingiausia dalis. Nesvarbu, kad Lašininis keliskart drūtesnis už Kanapinį, buvo labai greitai įveiktas ir gėdingai voliojosi ant sniego:

*

Tuo tarpu Morė tūnojo pašonėje. Į ją sniego luitus svaidė mažieji pilaitiškiei, matyt, labai pasiilgę šiltesnių dienų. Kai kurios šventės raganaitės mėgino grožiu konkuruoti su More:

*

Pūga dar labiau įsisiautėjo. Morei buvo tik į naudą. Jai labai patiko Pilaitėje ir ji nesiruošė kitur. Nematant ženklų, kad pūga liausis, žiema galėjo pasiekti savo: parginti sušalusius pilaitiškius į šiltus namus anksčiau laiko:

*

*

Bet taip neatsitiko. Pasigalynėti su žiema ir ją įveikti sukruoto į Pilaitę atvykę Vilniaus miesto folklorinio ansamblio „Rasoda“, kurios vadovė Valentina Račkauskienė, dainininkai ir šokėjai. Prasadėjo žūtbūtinė kova. „Rasoda“ su siautėjančia žiema galynėjosi šokdama „Švyt“ ir traukdama visą plejadą pačių skambiausių mūsų liaudies dainų:

Pūga kiek aprimo, bet ne iki galo. Tuomet viena iš seniausių Pilaitės raganų, į bendrą ratelį sušaukė kitas čionai sulėkusias raganas:

Jos pasikuždėjo tarpusavyje, ir įvyko stebuklas. Pūga liovėsi, ir Morė atsidūrė ant laužo. Laužas buvo labai karštas ir Morė bemat supleškėjo:

Šį laužą buvo rengiamasi užgesinti dar Užgavėnėms neįsibėgėjus. Buvo iškviesti ugniagesiai. Atvykusiems gaisrininkams Pilaitės oficialioji valdžia paaiškino, kad jis nepavojingas: sukurtas iš atitarnavusių kalėdinių eglučių. Pridūrė, kad šį klausimą iš anksto suderino su atsakingomis instancijomis. Tikriausia, savo namuose šiltai sėdintys ir į jokias masines šventes nosies nekišantys Pilaitės gyventojai, pripratę prie mėsėdiško gyvenimo ir būdami amžinos žiemos šalininkai, iškviėtė ugniagesius:

* *

Ant laužo liepsnose supleškėjus Morei, į Užgavėnės susibėgę pilaitiškiei lengviau atsikvėpė. Niekas nebetrukdė linksmintis iš širdies, o ypač, kai didžiulėje keptuvėje „Barbekiu“ darbuotojai jiems nemokamai kepė riebius blynus ir iš didelio katilo su meile pilstė karštą ir kvapnią čiobrelių arbatą:

Skirstytis nesinorėjo. Juk Užgavėnės tik kartą metuose!

Kad iš antro karto pavyko žiemą išvaryti iš Pilaitės kiemo, liudija rytojaus dieną jos gatvėmis tekėję šlapio sniego upeliai:

Pilaitės kronikininkė Angelė Šarlauskienė